

“Vacas Locas o gobiernos criminales” (I)

Introducción

K. Marx va investigar les lleis que regeixen la economia capitalista. En el seu temps les seves investigacions es basaven en el coneixement i el anàlisi de milers de dades que ell va buscar a milers de llibres i textos a les biblioteques. El seu treball d'investigació va ser immens. Hi va dedicar gran part de la seva vida.

Amb els mitjans que llavors tenia, Marx no va poder endevinar de quina manera, segles més tard, la realitat deixaria empetida les seves prediccions: *"El capitalisme esdevindrà un fre al desenvolupament de les forces productives"*.

Això ho escriví Marx quan el capitalisme engegava un període de desenvolupament extraordinari. Quan les primeres revolucions industrials, el transport i el comerç semblava que podien portar a la humanitat a un benestar i a unes riqueses fins llavors mai vistes. Les guerres, la fam, l'atur, les migracions, etc. que generava aquest període de la historia varen ser analitzades i compreses per Marx com quelcom més enllà de crisis conjunturals d'un nou sistema que s'afrontava a les velles estructures feudals.

El capitalisme era un sistema, com els anteriors, basat en la explotació del home pel home, on el que canviava eren només les relacions de propietat.

Milers d'anys abans els homes varen abandonar el camí del treball creador i transformador dels productes de la natura pel benefici de la col·lectivitat per endinsarnos pel camí del benefici privat. Aquest camí comença en el moment que el patrimoni de la humanitat (terres, mines, eines, aigua, mars, etc.) es convertit en patrimoni privat. Des de llavors tenim esclaus, servents o assalariats que treballen pel benefici privat dels propietaris de les fons riquesa i dels recursos de la Terra. Des de llavors hem desenvolupat sistemes socials basats en la propietat dels homes, de les terres o de les eines de produir (ara podríem parlar d'un sistema basat fonamentalment en la propietat sobre els coneixements científics i sobre els recursos de la Terra). Des de llavors el benefici privat ha estat la llei de lleis dels poderosos.

Els fruits del treball social apropiat ha estat immens. D'aquesta manera s'han fet les grans fortunes que avui dominen el món.

Però malgrat tot, la força creadora dels homes treballadors ha continuat. Ha estat imparable malgrat tots els entrebancs d'aquells que han vist perillar els seus privilegis quan apareixia un nou coneixement o una nova descoberta. Aquesta ha estat ràpidament apropiada pel benefici privat. Ha estat imparable quan érem esclaus, quan érem servents o quan hem sigut assalariats. És la gran força creadora de la espècie humana.

El segle XXI ha començat sense que la Humanitat hagi pogut abandonar el camí del benefici privat.

El benefici a l'era de la robòtica, de l'informàtica, de les noves tecnologies, de la biotecnologia, de la cibernetica,...és extraordinari. La

Humanitat ha arribat a un grau de coneixements científics tal que, sense cap mena de dubte, podria solucionar fàcilment qualsevol problema bàsic (alimentació, salut, vestir, comunicacions, educació, etc.) que durant milers d'anys no ha pogut resoldre. Podria també obrir un període de benestar i felicitat inimaginable

Però som a l'era on encara impera el benefici privat. A l'era on encara la llei de lleis es defensada per governs, bruixots, polítics, jutges,... la llei del benefici privat!

Aquesta llei que deixa fora a milions de éssers humans dels beneficis (i els beneficis del treball humà amb els coneixements científics que té avui son extraordinaris) s'ha convertit realment en un "fre al desenvolupament de les forces productives" fins a tal punt que superant les prediccions de K.Marx podríem dir que s'ha convertit en una llei destructora de les forces productives. La llei del benefici privat està destruint arreu immensos sectors productius.

D'aquesta llei, el liberalisme econòmic imperant en diu: la llei del mercat.

És més, la llei del benefici privat està posant en perill la vida de la pròpia espècie humana, la d'altres espècies i la seva continuïtat a la Terra. L'aire, l'aigua, els aliments: els tres pilars bàsics de la vida son en perill mentre continuï la llei del benefici privat. Cada dia més en perill.

En aquest pamflet sobre la malaltia de les "vaques boges" pretenc demostrar com el benefici privat ha posat i posa en perill la vida de milers de ciutadans.

Jo no tinc res en contra dels que volen controlar i "humanitzar" la llei del benefici privat. Però el camí de la humanitat no s'aturarà. Cal tancar un llarg parèntesi de milers d'anys d'història. Cal retornar a la llei de lleis que ha estat des de sempre en el cor i en intel·lecte dels humans: La terra, el cel, el aigua, els recursos naturals i minerals, les fons energètiques, els coneixements, la ciència, les eines, etc. son Patrimoni de la Humanitat. El benefici del treball social es també Patrimoni de la Humanitat.

El misterio letal de las "vacas locas"

(Article de "Internacional Herald Tribune" publicat pel diari "EL PAIS" el dilluns 11/12/2000)

Decenas de entrevistas con expertos y la lectura de numerosos informes sobre el tema conducen a este escalofriante resumen de los temores de los científicos sobre la EEB (Encefalopatía Espongiforme Bovina) Barry James.

Casi cinco años después de que la crisis de las "vacas locas" dejase al borde de la ruina a la industria vacuna británica, Europa empieza a afrontar el impacto humano y económico de una epidemia cuya magnitud se desconoce todavía. Ni las políticas nacionales ni las fronteras ofrecen la solución al problema que atemoriza a los consumidores y que ha causado ya más de 90 muertos. El análisis de los informes oficiales elaborados hasta la fecha deja sin

responder muchos interrogantes sobre la enfermedad, pero plantea algunas posibilidades aterradoras.

Nadie sabe cómo empezó. Nadie sabe cómo terminará. Nadie sabe cuánta gente acabará muriendo por su culpa. Éstos son algunos de los aterroradores misterios que los científicos están descubriendo a propósito de la enfermedad de las vacas locas o EEB, encefalopatía espongiforme de transmisión bovina.

La enfermedad puede surgir de la nada y estar latente durante años, que es como cree la comisión oficial británica encargada de la investigación sobre la EEB que comenzó la enfermedad en Inglaterra. Quizá se desarrolló, al principio, de forma espontánea en una vaca aislada. Para convertirse en epidemia necesitaba una vía de transmisión, que en Gran Bretaña fué la costumbre de alimentar a los animales de pastoreo con despojos triturados de otros ejemplares de su especie.

En Europa se sabe de 91 personas con la nueva variante de la enfermedad de Creutzfeldt-Jacob, la condición neurodegenerativa y mortal que pueden contraer los seres humanos al entrar en contacto con carne infectada. La enfermedad de Creutzfeldt-Jacob, que produce demencia y deja el cerebro lleno de agujeros, como una esponja, fué identificada por primera vez en los estudios independientes de dos médicos alemanes durante los años 20, pero hasta hace muy poco se consideraba que sólo afectaba a las personas mayores. La nueva variante de la enfermedad ataca también a los jóvenes e incluso hay casos de adolescentes.

El número de casos humanos puede parecer bajo si se compara con enfermedades como la malaria, que mata a millones de personas cada año. Pero lo que más preocupa a los científicos de toda Europa es la perspectiva de que esté en libertad un agente patógeno furtivo, mortal y, en gran medida, desconocido. La alarma de las vacas locas ha desatado una reacción de pánico contra el consumo de carne, pero el dato inquietante es que mucha gente puede ya estar infectada porque en su comida infantil o su hamburguesa, hace muchos años, se encontraban ya ocultas unas proteínas, llamadas priones, que, por alguna razón, se habían vuelto anómalas.

El peligro para la humanidad, dicen los científicos, es que el nivel general de posible infección va a ir aumentando, por lo que será más fácil que aparezca la enfermedad en generaciones futuras. Una muestra de esta amenaza es la velocidad a la que la encefalopatía espongiforme bovina se ha propagado entre el ganado británico en sólo unos años. Se han dado ya más de 180.000 casos, y, sin duda, hay otros muchos no descubiertos entre los 4,8 millones de vacas sacrificadas y destruidas desde 1996, en un intento de controlar la enfermedad. Un artículo publicado en la revista científica "Nature" calcula que 975.000 vacas infectadas han llegado a la cadena de suministro alimentario.

He aquí un resumen escalofriante, basado en dos docenas de entrevistas con expertos y la lectura de decenas de documentos científicos, incluido el reciente informe oficial británico sobre la EEB, de 16 volúmenes, que muestra por qué están tan preocupados los científicos por la epidemia y otras

enfermedades espongiiformes asociadas, capaces de afectar a la mayoría de las especies de mamíferos y aves.

El agente patógeno, que elimina la memoria, la personalidad y las funciones físicas, es extraordinariamente tenaz. Resiste el calor, el alcohol, el hervido, la luz ultravioleta y la radiación ionizante. Los instrumentos quirúrgicos que entran en contacto con él pueden seguir contaminados tras los procedimientos de esterilización habituales, y los investigadores se colocan protección corporal cuando van a manipularlo.

El agente patógeno puede sobrevivir durante años enterrado en el suelo, una cosa preocupante, porque los despojos de ganado, muchas veces, acaban en los vertederos. En los años 50, Islandia sacrificó todas sus ovejas para eliminar una enfermedad llamada "scrapie" o "tembladera del carnero". Cuando importó animales sanos, el mal no tardó en reaparecer. Algunos científicos creen que el scrapie puede encubrir grados leves de EEB en las ovejas.

Aunque tardan mucho en manifestarse, tal vez varias décadas en los humanos, las enfermedades espongiiformes son muy contagiosas. Según los científicos británicos, una vaca puede contraer EEB por ingerir un gramo de material infectado –un trozo equivalente a un grano de pimienta- de otra vaca. El resto más diminuto de la sustancia en la carne y la harina de huesos (el suplemento protéinico fabricado a partir de despojos animales derretidos) puede infectar una vaca.

El Comité Científico Permanente de la Unión Europea dice que "la dosis mínima infecciosa que se considera válida para los animales es la que debe aplicarse también a los seres humanos". Nadie sabe cuál es la dosis mínima, pero los científicos británicos han descubierto que un trozo de alambre que haya estado en contacto con el agente patógeno durante 5 minutos se vuelve tan infeccioso como una solución preparada a partir de sesos infectados.

Aunque las enfermedades espongiiformes son contagiosas, sobre todo, entre miembros de la misma especie, pueden saltar a otra especie con mayor o menor facilidad. Todavía hay mucho que aprender sobre esta barrera entre especies, sobre todo en lo que concierne a los humanos. Por ejemplo, se cree que el scrapie no se contagia a las personas.

Sin embargo, en Estados Unidos, los médicos han identificado varios casos de la nueva variante de la enfermedad de Creutzfeldt-Jacob entre personas que habían comido sesos de ardilla, y los científicos han alertado de que una encefalopatía espongiiforme denominada "enfermedad debilitadora crónica", que se da entre los ciervos y alces de Norteamérica, puede ser también una nueva amenaza para los humanos.

Cuando el agente patógeno se ha adaptado a una nueva especie puede infectar a otros de sus miembros en dosis mucho menores. En los zoológicos, el agente patógeno ha causado un brote de enfermedades espongiiformes en primates, grandes felinos, antílopes y otras especies, a través de la alimentación con materias infectadas. El año pasado, un estudio identificó 82 casos en zoos. La encefalopatía espongiiforme bovina se puede provocar en las ovejas con fines experimentales, y los gatos domésticos han

adquirido una variedad parecida a partir de los alimentos para mascotas. Recientemente hubo que sacrificar a un león de 12 años en el zoológico de Newquay, en Inglaterra, y se descubrió que padecía una forma de encefalopatía transmisible.

Las encefalopatías espongiiformes son subrepticias. Un animal puede albergar una enfermedad espongiiforme y no mostrar síntomas. Los ratones infectados a través de priones de hámster permanecen aparentemente sanos durante un periodo de vida normal, aunque, de hecho, se vuelven muy infecciosos. Se cree que el ganado es infeccioso desde las primeras fases de incubación, mientras la enfermedad se extiende por el sistema nervioso central hacia el cerebro, el tejido más letal de todos. Como se piensa que el periodo de incubación en las vacas es superior a tres años, la Unión Europea ha decidido esta semana destruir el ganado destinado a la venta mayor de 30 meses, a no ser que se hagan análisis después de sacrificado y se descubra que estaba libre de EEB.

La posibilidad de que un animal pueda ser infeccioso y no exhibir síntomas suscita la duda de si a las personas les pasa lo mismo. Por ejemplo, los científicos temen que un paciente al que no se le haya detectado Creutzfeldt-Jacob y que se someta a una operación por otro motivo pueda contagiarla a través de los instrumentos quirúrgicos. Como nadie conoce el periodo medio de incubación en los humanos, los servicios de transfusión de sangre en varios países, incluidos Estados Unidos y Canadá, están rechazando a donantes que hayan vivido en Gran Bretaña, aunque no está claro que los priones alterados se puedan transmitir a través de la sangre.

Cuando surgió la epidemia de las vacas locas en Gran Bretaña, en los años 80, el neurólogo y premio Nobel estadounidense Stanley Prusiner había publicado ya sus hallazgos de que la condición esponjosa del cerebro de las víctimas la causaban "unas partículas proteínicas infecciosas" o priones. Las proteínas son el componente fundamental del cuerpo y la base de todas las reacciones químicas de las enzimas. A medida que se fabrican, se van plegando o enrollando en tres dimensiones.

El agente que causa la enfermedad espongiiforme es una proteína que se ha plegado mal y que puede transmitir este defecto a las proteínas normales. Como las enzimas no son capaces de descomponer los priones defectuosos, éstos se acumulan en las células nerviosas y en el cerebro.

El principio del prión.

Es como si los ladrillos le dijeran a un arquitecto cómo construir una casa. Kurt Vonnegut describía el principio del prión en su novela "Cat's cradle", en la que un cristal de hielo IX "enseñaba a los átomos una forma nueva de colocarse, trabarse y cristalizar" hasta que los océanos se convertían en hielo.

A diferencia de los virus, las proteínas no contienen material genético y, por tanto, no provocan una respuesta inmunológica. Por eso es tan difícil detectar una enfermedad causada por priones en un ser vivo. En una persona,

una biopsia del cerebro o las amígdalas podría detectar quizá la enfermedad de Creutzfeldt-Jacob, pero sólo si los médicos examinan un área infectada.

Las proteínas defectuosas sobreviven al proceso de fundido que convierte el esqueleto de un animal en grasas industriales y gelatina, por un lado, y carne y harina de huesos, por otro. La harina es una proteína barata y nutritiva que ayuda a los animales a crecer y producir leche. En 1988, cuando se vió claramente que la transformación de animales herbívoros en carnívoros era la causa probable de la EEB, el reino Unido prohibió alimentar al ganado con carne y harina de huesos de rumiantes, pero siguió exportando el material y, por consiguiente, extendiendo la enfermedad a otros países.

Los científicos consideran que la carne barata procedente de viejas vacas lecheras es la más peligrosa. Se utiliza para hamburguesas de vacuno, pasteles de carne y salsas de pasta; en una mezcla para hamburguesa puede haber carne de hasta 60 animales distintos. A veces, el proceso consiste en que unas máquinas y unos chorros de gran presión separan la carne más barata del hueso, que en una vaca enferma tiene muchas probabilidades de ser infeccioso.

Cada vaca proporciona aproximadamente 7 kilos de carne separada por este proceso, que se van agrupando en lotes de 5 a 7 toneladas. El Comité Científico Permanente de la UE calcula que cada lote contiene carne de unos 1000 animales, cualquiera de los cuales podría infectar a todos los demás y exponer a 400.000 personas al agente patógeno.

Ni siquiera el vegetariano más devoto puede evitar los productos del vacuno, que forman parte de una amplia gama de artículos, desde los filtros para cigarrillos hasta el jabón. El sebo hecho con grasa animal se utiliza en objetos corrientes, como alfombras o aparatos de televisión. En general, sólo se destina a alimento entre un tercio y la mitad del animal. "El verdadero mercado es el de los productos derivados", explica Paola Colombo, una funcionaria de la Comisión Europea.

La vaca en una píldora.

"Cosméticos, productos farmacéuticos, bolsos de piel..., todo eso son despojos animales". La gente se pone en el rostro cremas anti-vejecimiento hechas de sustancias bovinas ligeramente tratadas; un peligro no definido, desde luego, pero el caso es que el coreógrafo George Ballanchine murió de la enfermedad de Creutzfeldt-Jacob después de utilizar un producto de glándulas bovinas para conservar su aspecto juvenil.

La primera víctima francesa de la nueva variante de Creutzfeldt-Jacob fué una culturista que empleaba un preparado para reforzar los músculos como los que se siguen vendiendo, prácticamente sin control, en las tiendas de alimentos dietéticos de Estados Unidos. Uno de ellos contiene "sesos, bazo, glándulas pituitarias y tejido ocular de vacuno, liofilizados", explica Michael Hansen, un microbiólogo de la Unión de Consumidores estadounidenses. "Es casi como meter una vaca en una píldora".

Otros productos bovinos de naturaleza discutible se utilizan para alimentos infantiles, alimentos para mascotas, preparados de belleza y vacunas. El mes pasado, Gran Bretaña retiró unas reservas de vacuna contra la polio tras descubrir que se habían cultivado a partir de suero de ganado bovino británico cuando la enfermedad de las vacas locas estaba en pleno apogeo. La vacuna se ha administrado por vía oral a 11 millones de niños y viajeros. También se hicieron a partir de materiales de vacuno británico, al menos hasta 1993, otras vacunas contra el sarampión, las paperas, la rubeola, la difteria y la tosferina.

El Gobierno británico ha declarado que el riesgo de contraer la variante de la enfermedad de Creutzfeldt-Jacob a través de una vacuna es "incalculablemente pequeño", pero no es eso lo que dice el autor de la primera investigación realizada en el Reino Unido sobre la enfermedad, sir Richard Southwood. En un memorándum interno advertía de que el peligro de infección a través de las vacunas era "moderadamente alto". Recomendaba que se considerase prioritario eliminar de las vacunas las sustancias procedentes de ganado bovino.

Si el número de personas que han estado expuestas a los priones y tal vez han resultado infectadas es desconocido e imposible de saber, el número de personas que van a morir sólo se sabrá con el tiempo. Las víctimas sufrirán insomnio, pérdida de memoria, depresión, ansiedad, retraimiento y temores, para pasar después a la pérdida de coordinación, la incontinencia y la ceguera.

Los cálculos sobre el número posible de muertes por la enfermedad de Creutzfeldt-Jacob van de "varias docenas", según la ministra francesa de Sanidad, Dominique Gillot, a 250.000 según un reciente estudio británico.

"Podríamos estar ante una epidemia que afecte a cientos de miles de personas" explica Jonh Collinge, del comité asesor sobre encefalopatías espongiiformes en Gran Bretaña. "Confiemos en que no sea así, pero es posible. Tenemos que protegernos contra el falso optimismo y los deseos ilusos, que plagan este campo desde hace demasiado tiempo".

John Kent, profesor de estadística en la Universidad de Leeds, que ha intentado cuantificar la crisis, dice que no hay que confiar en los modelos matemáticos, porque los científicos no saben qué dosis es infecciosa ni cuánta gente ha comido carne infectada. "Son dos variables verdaderamente importantes", explica. "Lo único que podemos hacer es presentar un abanico de posibilidades".

(Internacional Herald Tribune.)

Què sabem de la malaltia de Creutzfeldt-Jacob?

El 1950 el pediatra nord-americà Carleton Gajusek va estudiar a Nova Guinea una malaltia mortal que afectava al sistema nerviós que va anomenar malaltia de "Kuru", i que no corresponia a cap model fins llavors conegut. Gajusek va creure que el canibalisme practicat per la tribu de los Fore era la causa de la transmissió de la malaltia.

El 1959 el veterinari nord-americà W. J. Hadlow va estudiar les semblances entre la malaltia de "Kuru" i una malaltia que tenien les ovelles i les cabres anomenada "Scrapie" que ja era coneguda des de el segle XVIII.

Anys més tard Gajdusek va posar de manifest que el "Kuru" té característiques comuns amb la malaltia dels humans que ja va ser descoberta pels doctors alemanys Creutzfeldt i Jacob els anys 20. Aquesta malaltia que afecta al sistema nerviós i que produeix demència senil (amb resultats mortals) la van anomenar malaltia de Creutzfeldt-Jacob en reconeixement als seus descobridors.

A finals dels anys 60 totes les malalties irreversibles que es caracteritzen per lesions del sistema nerviós (Espongiosis) han estat agrupades amb la denominació de "Encelopaties subagudes espongiformes transmissibles. Són mortals i transmissibles.

Dos investigadors de la Escola de Veterinària de Toulouse van demostrar que el "Scrapie" és una malaltia transmissible.

Carleton Gajdusek va demostrar que el "Kuru" i el "Scrapie" eren malalties transmissibles.

El 1968 es va demostrar també que la "Encelopatia Subaguda Espongiforme Humana" (CJD) era transmissible.

Fins ara s'ha constatat que el "Kuru" es una malaltia endèmica en poblats de Nova Guinea, que el "Scrapie" és una malaltia que presenta una ampla distribució en remats d'ovelles i cabres, i que la "Encelopatia Subaguda Espongiforme Humana" ha sigut, fins ara, en el 90% dels casos esporàdica.

(Cal dir, que la malaltia del "Alzheimer" que és clarament una malaltia que afecta al sistema nerviós, que produeix demència senil, que és mortal, i que està identificada com una malaltia de "Encelopatia Espongiforme", la medicina actual no la considera dins del grup de les malalties de "Encelopaties Subagudes Espongiformes transmissibles" doncs creu que està provocada per un "virus lent no-convensional". És una hipòtesi.

Es pensa que les investigacions sobre el genoma humà facilitaran noves descobertes sobre el "Alzheimer". El que si podem constatar en les darreres dècades es el desenvolupament d'aquesta malaltia a sectors cada vegada més joves de la població adulta. Segons la revista científica "Nature" els

investigadors de la Facultat de Medicina de l' Universitat de Toronto (Canadà) que han experimentat aquesta malaltia en ratolins, han comprovat l'acumulació de compostos tòxics formant dipòsits de "plaques amiloides" que destrueixen les cèl·lules nervioses fins a produir la demència. La formació de "plaques amiloides" és una de les característiques principals de les malalties per prions).

Totes les investigacions realitzades des de primers de segle sobre aquestes malalties mortals han arribat sempre a creure en la possibilitat de la existència d'un agent infeccios "diferent".

El 1982 Stanley Prusiner va descobrir i aïllar aquest agent infeccios que va resultar ser unes partícules proteiques. Aquestes proteïnes infeccioses les van anomenar PRIONS.

El 1983 Prusiner va identificar la proteïna dels prions i la va anomenar "prion protein" (PRP).

Sorprenentment aquest descobriment contradia totes les lleis fins ara conegudes per la medicina i la biologia: Prusiner va descobrir dos proteïnes que són codificades pel mateix gen, que tenien la mateixa seqüència de aminoàcids, però diferent conformació tridimensional. En els humans aquest gen es troba en el braç curt del cromosoma 20.

Les proteïnes anormals o resistents tenen un mecanisme, encara desconegut, de transformació de les proteïnes sensibles per convertint-les en resistents.

Llavors, aquestes es fan resistents als processos de degradació i sintetització (resisteixen al procés dels àcids i a la activitat enzimàtica del aparell digestiu) i s'acumulen. Poden estar un període prolongat de latència (no sabem a quina part dels organisme) fins que passen al cervell on comencen la tasca destructora.

Aquesta és en síntesi la malaltia que anomenem "Encefalopaties Subagudes Espongiformes Transmissibles". Explicada d'una manera més senzilla, es tracta d'una proteïna anormal que no és assimilada i acaba convertint-se en la destructora del seu sistema nerviós i cerebral.

Però d'aquest element infeccios hem descobert moltes més coses:

- * És molt resistent.
- * L'organisme portador dels prions no desenvolupa cap resposta immunitària ni signes propis de les malalties infeccioses víriques o bacterianes. El prion no és detectable. El organisme portador pot ser transmissor de la malaltia.
- * Pot tenir un llarg període de latència.
- * No es coneix el període de "incubació" (en quan de temps es desenvolupa la malaltia fins a causar la mort).
- * L'organisme que ja ha desenvolupat la malaltia en és transmissor. El prion només es detectable amb el test cerebral (cal sacrificar el organisme malalt). Els símptomes són clars a mida que es desenvolupa la malaltia.
- * Tant en el cas del portador com del que ja ha desenvolupat la malaltia es desconeixen totes les maneres possibles de la transmissió.
- * És mortal.

És molt resistent a agents físics i químics. És resistent a alcohols, al formol, a les proteases, a les nucleases, al calor, a la radiació ultravioleta, i a la radiació ionitzant, és a dir a tots els mètodes que degraden els àcids nucleics d'agents infecciosos com en el cas dels virus, els viroides, les bacteries, els fongs o els paràsits.

Pot estar en període de latència. Es pensa que pot ser de mesos, anys o fins i tot de dècades. Tampoc es coneix el període d'incubació que sembla variar segons les espècies. Durant aquest període el organisme del animal infectat no desenvolupa cap resposta immunitària, ni signes inflamatoris o febres: no presenta cap símptoma malatís. Les proteïnes infeccioses no tenen estructures visibles al microscopi electrònic.

És transmissible, però no sabem exactament com. Com l'agent infecciós es troba en l'organisme tan del animal "hospedador" com del animal que ja he començat a desenvolupar la malaltia, l'ingesta d'ambdós és la manera més clara de transmissió.

Cap investigador, ara per ara, pot assegurar que no sigui transmissible per la sang, per transmissió materno-fetal, per la llet (agents de la Encefalopatia Spongiforme Bovina o de la malaltia de les vaques boges, s'han trobat en els limfocits de vaca) o per altres maneres. Els limfocits tenen un paper fonamental en els processos immunològics i en la producció de anticossos.

Els investigadors guarden un absolut silenci respecte a la llet dels mamífers afectats com a possible transmissora de la malaltia. A les glàndules mamaries se sintetitzen la major part de les proteïnes a càrrec dels amioàcids de la sang.

També es silencia si els processos de higienització o pasteurització (o dessecació) de la llet dels animals que arriben al consum humà destrueixen els prions.

Des de l'any 1988 es pensa que la malaltia de les vaques boges fou provocada pel consum d'aquest animals de farines d'ossos i carn d'animals contaminats per el "Scrapie" (malaltia Spongiforme d'ovelles i cabres). A Anglaterra, però, fa anys que aquestes farines s'han deixat de consumir i la malaltia encara continua. En aquest país la malaltia del "Scrapie" és endèmica: dels 40 milions d'ovelles criades al any en terres britàniques unes 4000 moren d'aquesta malaltia segons Jonh Krebs, president de la Oficina per la Seguretat Alimentaria.

Les teories sobre la barrera entre les espècie va ser descoberta per Pattinson el 1960 a partir de trobar grans dificultats a l'hora de transmetre la malaltia de les ovelles i cabres, el "Scrapie", als roentors. Les especies desenvolupen unes barreres de protecció en front a les malalties d'altres espècies i tot fa pensar que les proteïnes juguen en aquesta tasca un paper molt important.

La epidèmia de les vaques boges a Anglaterra, per exemple, ha trencant la barrera entre les espècies amb molta rapidesa i facilitat. Diversos animals de zoològics com tigres, pumes, ocelots, guepards, etc. han estat infectats.

Aquesta barrera feia dubtar als investigadors que la epidèmia de les vaques boges fóra la causant de la malaltia d'Enfalopatia Espongiforme humana doncs les "barreres" entre els humans i les vaques són molt més fortes que entre les ovelles i les vaques. Però no ha estat així i els prions les han destruït.

(Respecte a les investigacions de Pattinson, cal dir que ell va poder transmetre amb facilitat la malaltia de les ovelles als roentors quan va inocular la malaltia a roentors transgènics que en menys de 2 mesos ja van desenvolupar la malaltia).

La malaltia que va sorgir un dia en una granja de Surrey, i que el Ministeri d'Agricultura i Pesca britànic va amagar, es va estendre amb una extraordinària rapidesa. Oficialment la malaltia va ser declarada el 1987, quatre anys després.

El dia 24 d'Octubre de 1996, la revista "Nature" publicà un estudi científic del doctor John Collinge on demostra que la variant del prió que causa la malaltia de la "Encefalopatia Spongiforme Bovina" (de les "vaques boges") és idèntica a la que provoca la malaltia de "Cretzfeld-Jacob" als humans.

Molts ramaders de les granges britàniques contaminades, alguns bastant joves, i altres ciutadans ja havien estat contaminats.

No es coneix el nombre d'animals malalts o portadors de la malaltia que van entrar a la cadena alimentària humana. En pocs anys la encefalopatia espongiforme bovina e va propagar a gran velocitat entre les vaques britàniques: S'han donat més de 180.000 casos i altres molts no han estat descoberts entre els 4,8 milions de vaques sacrificades. L'Any 1999 encara es van donar a la Gran Bretanya 2.250 casos confirmats. Un article publicat per la revista "Nature" calcula que 975.000 vaques infectades han arribat a la cadena alimentària.

La malaltia de Creutzfeldt-Jacob (de la Encefalopatia Espongiforme humana) és degenerativa i mortal. Quan apareixen els primers símptomes, la mort de la persona infectada no triga més d'un any. Els primers símptomes estan relacionats amb problemes de insomni, de depressió, canvis de conducta, estranyes sensacions físiques i problemes de memòria, de coordinació i de visió.

Segons avança la malaltia el pacient experimenta una ràpida i progressiva demència, i en molts casos té espasmes i tremolors. Pateix també problemes de parla, de debilitat muscular i un empitjorament progressiu de la coordinació. El malalt esdevé sobresaltat i rígid. Cap al final de la malaltia perd totes les funcions mentals i físiques, i entra en un estat d'inconsciència i en coma fins a la mort. Pneumònies o altres malalties acompanyen les darreres etapes.

Els governs i les administracions, els responsables de la salut pública, els metges, els investigadors, els veterinaris, els mitjans d'informació, etc. no han donat a la ciutadania cap informació d'un agent patògen que representa un seriós problema per la salut. Desinformació, confusió i mentida darrera mentida.

(Si voleu més informació científica podeu adreçar-vos a: Secció de Neurologia del Hospital General de Castelló, informe de Joaquin Escudero Torrella.
e-mail: jescuderot@meditex.es)

Gran Bretanya: 12 anys enganyant a la ciutadania

Una vaca de raça frisona (holandesa) però criada en una granja de Surrey (Anglaterra) va donar els símptomes d'una entranya malaltia el mes de desembre de 1984. Tenia la malaltia de la encefalopatia espongiforme bovina (EEB) coneguda per la malaltia de les "vaques boges".

Un informe posterior de 16 volums i que ha costat 7.425 milions de pessetes reconeix que fins el 1986 el Ministeri d'Agricultura britànic no va acceptar la EEB com una malaltia que els ramaders devien notificar. John MacGregor titular, llavors, del Ministeri d'Agricultura ha dit que d'aquesta qüestió no va ser informat fins el 1987.

Malgrat tot MacGregor va trigar un any en prohibir l'alimentació de les vaques amb pinsos elaborats amb restes d'ovelles i fins el 1989 no va prohibir la venda de la medul·la espinal i el cervell de les vaques.

El nou ministre d'Agricultura John Gummer assegurava encara en 1990 que "no havien proves a cap indret del món que la malaltia haguera travessat la barrera de les espècies infectant a l'home". Malgrat que des de 1982 el científic S.Prusier ja havia publicat els seus estudis sobre l'agent infecciós, John Gummer va donar en públic una hamburguesa a la seva petita filla Cordelia per donar confiança a la ciutadania britànica...!

Cinc anys més tard, en 1995, el seu successor en el Ministeri, Douglas Hogg, encara seguia mantenint que el contagi de la malaltia al home era impossible.

Fins que no es van comptabilitzar oficialment 11 persones mortes per la malaltia (maig de 1995) el Ministeri de Sanitat no va obrir boca.

La malaltia bovina descoberta el 1984 es va propagar ràpidament entre les vaques britàniques fins comptabilitzar-se 180 mil casos. Quasi 5 milions de vaques han estat sacrificades sense la certesa de que entre elles en hagueren de contagiades.

El govern va defensar els interessos de l'industria càrnica (el benefici privat) per sobre la salut pública.

Els van defensar durant 12 ANYS que la carn britànica era apta pel consum en lloc de protegir a la població!

No pot haver cap al·legació de "desconeixement científic". L'engany a la ciutadania ha estat absolutament i deliberadament decidit: "ellos lo sabian y no hicieron nada para evitarlo" va dir el pare de la jove de 15 anys, Donna McIntyre infectada per la malaltia de CJD.

Ell té tota la raó.

Des de 1938 es coneix científicament que la malaltia del "Scrapie" (encefalopatia espongiforme d'ovelles i cabres) es transmissible. Des de 1959 es

coneix la similitud entre el "Scrapie" i la variant humana que dels anys 20 ja van descriure els doctors alemanys Creutzfeldt i Jacob.

Es tenen informacions des de el segle XVIII que la malaltia del "Scrapie" ha estat àmpliament difosa en nombrosos períodes per tota Europa.

Es coneix el llarg període d'incubació i la facilitat de transmissió del "Scrapie". A Islandia van sacrificar als anys 50 a totes les ovelles per eliminar la malaltia. Anys després quan van importar animals sans la malaltia va tornar a aparèixer.

En 1976 Carleton Gajdusek va rebre el premi Nobel de Medecina. Feia anys que havia demostrat que les malalties d'encefalopaties espongiformes eren transmissibles.

En 1968 Gajdusek va transmetre la encefalopatia espongiforme humana (CJD) a ximpanzés.

No pot haver cap al legació de "desconeixements científic" doncs si bé la ciència encara no té respostes a la malaltia, és clar que des de fa molts anys aquesta ha estat descoberta i declarada com a malaltia transmissible i mortal.

El benefici privat ha posat en perill la vida dels ciutadans quan s'han elaborat pinsos pels animals de granja amb restes i despulles d'altres animals possiblement infectats. Els pinsos de farines animals, prohibits fa temps pel bestiar boví, han estat autoritzats fins el mes de novembre del 2000 per al altres animals de granges (pollastres, gallines, porcs, peixos, etc.).

El benefici privat ha posat en perill la vida dels ciutadans quan s'ha introduït a la cadena alimentaria carns d'animals infectats.

El benefici privat ha posat en perill la vida dels ciutadans quan s'han comercialitzat productes elaborats a partir de la manipulació de restes d'animals infectats (sabó, galetes, pastissos, mantegues, etc.).

La companyia britànica Medeva ha comercialitzat una vacuna contra la polio, que ha estat administrada a milers de persones, que va ser elaborada amb suero fetal de bestiar boví anglès des de 1991. Malgrat la prohibició de la UE en 1989 de fer servir aquestes substàncies per la elaboració de medicaments es va descobrir que Medeva va continuar comercialitzant la vacuna. Altres vacunes son cultivades en cèl lules fetals d'altres animals (La vacuna de la grip, per exemple, és cultivada en cèl lules fetals del pollastre).

Malgrat al risc declarat, Gran Bretanya va exportar massivament productes bovins. Alhora que prohibia el consum humà dels animals sacrificats en 1989, va exportar 78.417 tonades de carn de vacu a altres països de la UE fins l'any 1996. 47.890 van anar a França.

Les exportacions de pinsos de farines animals van continuar també cap els països europeus quan aquests estaven prohibits pels remugats britànics.

Els Estats nacionals

La ciutadania sap prou bé com les grans empreses supranacionals, que pràcticament decideixen el destí dels pobles, fan i desfan pel seu propi

benefici. Els Estats nacionals sobre tot dels països pobres son titelles en mans d'aquestes empreses i dels organismes mundials que elles han creat per recolzar una gran llei de pirateria internacional: la llei del lliure mercat o del benefici sense lleis i sense fronteres.

Els Estats dels països més industrialitzats s'esforcen per a poder participar des de una posició també de liderat en aquesta pirateria. Intenten ajuntar-se, enfortir-se, assegurar les seves zones d'influència, els seus mercats, i la continuïtat del espoli de les fons de riquesa de la Terra en qualsevol racó del món.

A Europa, la Comunitat Europea és un intent en aquest sentit. Però és un intent difícil. Molts poders econòmics i financers europeus ja tenen els seus negocis molt encreuats amb les grans empreses supranacionals. Ja no tenen país, ni fronteres.

Altres poders encara s'aferren al Estat-Nacional i intenten desesperadament no cedir "sobirania". Els governs nacionals han de continuar afavorint el seu enfortiment, han de continuar defensant la seva "competitivitat" front la competència exterior, han de continuar sent els "consells d'administració" dels seus negocis "privats". Clarament defensors dels seus negocis i del seu patrimoni privat doncs l'antic Patrimoni públic... ja no existeix.

L'Estat Europeu que volen crear (l'Estat dels capitalistes europeus) a diferència del Estat nord-americà (EEUU) té arrels de guerres i de discòrdies entre els poderosos molt profundes. Des de la creació dels Estats feudals, des de el feudalisme.

La ciutadania comença a donar-se conta també que els Estats nacionals són un gran impediment i una gran lacra per solucionar els seus problemes. Per sobre de fronteres i de països, de governs nacionals i de polítics, la humanitat, els ciutadans de la Pàtria Terra haurem de decidir sobre els afers de la nostra existència. Haurem de decidir quin aire volem respirar, quina aigua volem beure i com han de ser produïts els aliments que necessitem menjar com a primera qüestió. I com això, hem de poder fer-ho extensible a tots els pobladors de la Terra.

La malaltia de les vaques boges ha estat una gran demostració de com els Estats Nacionals han estat responsables de la extensió de la malaltia i han dificultat enormement les mides per la seva de prevenció. Els governs han callat i han donat el seu consentiment davant les grans pressions tant dels grans negocis de les indústries càrniques i transformadores com del petit productor que veia en perill la seva explotació ramadera.

En realitat, els sistema econòmic imperant es un cavall desbocat on la irracionalitat no té fi. El ramader sap que la cura del seu bestiar no és l'adient, l'escorxadador sap que el animals sacrificats no tenen les garanties necessàries, l'indústria càrnica sap que la elaboració i manipulació dels productes és baix el mínims que obliga la llei, el veterinari certifica sense el anàlisi pertinent, el carnisser no està segur del que ven, el consumidor desconfia del que compra i el metge acaba receptant medicaments. Però és una gran roda on només impera la llei del benefici privat. El treball social creador, fet amb cura, amb goig

i dedicació en benefici de la col·lectivitat s'ha esfumat. És irrealitzable. La competència del mercat ho ha desbaratat tot.

És una gran roda que la ciutadania es veurà obligada a aturar, per que més enllà de consideracions econòmiques o polítiques està posant en greu perill la vida de les persones.

Els governs són els encarregats de que aquesta roda continuï. Continuí, malgrat que ells saben perfectament les conseqüències criminals de la seves polítiques, malgrat que ells saben el risc per la salut de les persones. La vida del ésser humà ja no interessa.

El setmanari "Der Spiegel" a denunciat al govern federal alemany i concretament al titular de Sanitat, Andrea Fischer d'haver retingut durant 6 mesos un informe de la Unió Europea on advertia dels riscos de la malaltia de les vaques boges. El propi ministre francès Jean Glavany ha reconegut, davant la pressió dels ciutadans, que "tres o quatre països europeus han impedit prendre diverses mides sanitàries escudant-se en que la malaltia no les concernia" (manifestacions al diari "Le Monde").

Els governs sempre amaguen la veritat

Seria llenguíssim explicar aquí totes les maniobres i totes les discussions estèrils dels governs europeus per intentar posposar les mides efectives per fer front a la malaltia. Durant el mes de novembre i desembre han estat reunits de manera pràcticament permanent. El tira i afluixa entre els interessos econòmics entre els diversos països, les lluites partidistes, els interessos comercials, etc. han predominat sobre els informes dels investigadors.

Els van donar el premi Nobel de Medicina en 1976 a Carleton Gajusek i també a Standley Prusiner en 1997 però els seus informes i els seus estudis sobre la malaltia han quedat criminalment "oblidats" en les darreres carpetes que ben segur tenen tots sobre la taula dels seus despatxos.

Només quan la valentia d'alguns periodistes i la pressió de la ciutadania han destapat la gravetat del problema els governs han determinat prendre alguna mida amb molta cura de no posar en perill els grans interessos privats. Mides, en contra la voluntat dels governs més reaccionaris –com l'espanyol- que han criticat desvergonyidament al comissari europeu de Salut i Protecció del Consumidor de "alarmista".

La ciutadania hauria d'estar molt preocupada. Repassant els informes periodístics de les reunions dels ministres d'Agricultura i de Sanitat de la Comunitat Europea es pot entendre molt bé la esterilitat de les seves reunions: Milers d'hores de discussions sobre si es poden seguir fabricant pinsos amb farines animals; si la prohibició es total o provisional; si es poden o no donar a altres animals de granja; si es permeten o no les farines de peix; si tal o qual material és o no específic de risc; si "chuletones" si o no; si hamburgueses o salsitxes; si és legal o no el tancament de fronteres; si el test es fiable o no; si cal fer-ho a animals de 24 o 36 mesos; si abocadors controlats o incineració; si sacrifici massiu o controlat; si soja transgènica americana o cultius alternatius;

etc.etc. Sempre els interesos economics i la competència entre les nacions ha prevalegut per sobre la salut de la ciutadania!

Sempre la malaida llei del mercat!

Jo crec que la ciutadania hauriem d'estar esperançada dels canvis d'orientació de les polítiques agràries de les administracions d'alguns països com en el cas d'Alemanya. La pressió organitzada de la ciutadania, i la honestat i valentia de molts professionals ha estat decisiva (com en la qüestió del tancament de les centrals nuclears i en el desenvolupament de les energies alternatives) en imposar aquests canvis. Possiblement la ministre "dels verds" Renate Künast haurà de fer front a moltes pressions i xantatges. Tirar endavant per aquest camí posarà en qüestió, en un món globalitzat, infinitat de problemes. El món dels mercaders s'hi enfrontarà. El món dels mercaders no te països i fronteres.

És temps de revolta i els governs i les fronteres no podrà aturar el camí –encara silenciós- dels pobladors de la Pàtria Terra. La terra, el mar, el aire, el cel, els recursos naturals i minerals, la ciència, els coneixements adquirits després de mils d'anys de viure en el planeta, les eines per produir son Patrimoni de la Humanitat pel nostre benefici per la nostra felicitat. La terra, el mar, el aire, les espècies animals i vegetals, els recursos, la música, els virus, les malalties, la felicitat... no tenen nacionalitat. Les nacions son ja la prehistòria de la humanitat.

Veterinaris i metges

La ciutadania hauria d'estar seriosament preocupada per que tots els missatges tranquil litzadors de les autoritats respecte als rigorosos controls veterinaris, que es realitzen amb els productes animals que passen a la cadena alimentària, són falsos. Respecte als controls sobre la malaltia de les "vaques boges" han estat, fins ara, encara més falsos.

El passat mes d'abril una inspecció tècnica de veterinaris de la UE va informar molt desfavorablement de la seva visita a les comunitats de Galícia i Cantàbria. La inspecció (abans de la detecció dels primers casos de "vaques boges" a Galícia) no era rutinària. Espanya va importà quasi 4.000 caps de bestiar boví del Regne Unit entre 1980 i 1989 i més de 350.000 vaques entre 1985 i 1997 de països que posteriorment s'han vist afectats per casos de la malaltia. De Portugal, que ja porten contabilitzats 450 casos de la malaltia, es van comprar 14.551 vedells.

Mentre les autoritats ens deien que no teníem cap perill i que la nostre carn estava absolutament forà de risc, ells sabien perfectament que el risc era evident.

L'informe dels tècnics de la Comunitat Europea es esfereïdor. Denuncia que no es declaren com a sospitosos animals amb comportaments compatibles amb la malaltia (paràlisi, desordres nerviosos, etc.). Denuncia la falta de control dels cursos de formació que el Col legi de Veterinaris ha de

donar als tècnics que treballen als escorxadors i la manca dels veterinaris d'instruccions precises per actuar en casos de sospita. En un escorxador de Cantàbria "malgrat que més del 50% dels animals sacrificats tenien entre 3 i 7 anys de edat només es va prendre mostra d'un d'ells"(...) "En les dos comunitats visitades l'equip de la UE va observar que el bestiar amb desordres compatibles amb la Encelopatia Espongiforme Bovina varen ser sacrificats sense prendre en consideració la necessitat d'extreure una mostra per analitzar al laboratori".

L'informe d'un altre inspecció de la UE realitzada del 21 al 25 de febrer a instal·lacions càrniques de Castella-La Mancha i València també és molt significativa del estat de control sanitari dels aliments càrnics.

(...) "Tres dels sis establiments visitats presenten deficiències en la estructura i en els procediments, en la neteja i en el manteniment"(...) "El sistema per la higiene de la producció no pot ser considerat satisfactori en la major part dels establiments visitats"(...) "La supervisió veterinària de la administració (a qualsevol nivell d'inspecció) fracassa en la identificació de les principals deficiències" (...) "En molts casos, els veterinaris no semblen tenir els coneixements adequats dels sistemes de autocontrol d'aquests establiments"(...) "En un establiment no havien informes tècnics des de 18 mesos"(...) "No es prenen mostres per fer anàlisi microbiològics, no estaven disponibles els resultats de tests físic-químics, no es porten controls de la eficàcia de la neteja i la desinfecció", etc.

Els veterinaris europeus van sol licitar mides urgents per un dels establiments visitats per evitar "significatius riscos per la salut pública" i van recomanar a les autoritats que vigilin si "deficiències similars es produeixen en altres instal·lacions espanyoles"...

La llei del benefici privat també fa emmudir als professionals de la veterinària.

La indignitat i la vergonya personal i professional a canvi d'un plat de mongetes és el preu que paguen per que escorxadors, indústries càrniques i establiments elaboradors d'aliments segueixin fent benefici privat encara que sigui a costa de significatius riscos per la salut pública...!

Es concebible que un professional de la veterinària del segle XXI no estigui assabentat de la malaltia de les "vaques boges" 27 anys després d'haver-se donat a Anglaterra els primers casos de la malaltia?

Igualment es inconcebible el comportament dels veterinaris de l'administració pública que paguem els ciutadans. Tan inconcebible i tant inacceptable com la negativa de la Ministre de Sanitat, Celia Villalobos, a debatre –fins el mes de febrer- el problema de les "vaques boges" al legant que "aquest es un problema del Ministeri d'Agricultura"...

Si la salut dels ciutadans no és una responsabilitat del Ministeri de Sanitat, algú em pot explicar que és el que fa aquest Ministeri? Algú em pot explicar en què treballa aquesta senyora?

Està clar. L'administració pública és un gran aparell que paguem els ciutadans per recolzar i afavorir els grans negocis privats.

Els inspectors de la UE van quedar bocabadats quan no van trobar cap certificat veterinari en un escorxador de Galícia. És inversemblant que a un escorxador mai hagi arribat cap animal malalt!

La incògnita té fàcil resposta. Una gran part dels inspectors veterinaris de la administració de Galícia treballen també privadament al mateix temps per les ramaderies de la Comunitat. Si ho poden fer els metges, per que no ho podem fer els veterinaris? diu Pedro Vila, president del Col·legi de Veterinaris de Galícia, referint-se a la qüestió de incompatibilitats.

La "vista grossa" dels inspectors veterinaris fa possible que mai hagi arribat cap animal malalt al escorxador en qüestió i que Manuel Fraga, president de la Xunta, pogués afirmar categòricament dies abans de la confirmació de la primera vaca amb la malaltia que *"en Galicia no habia ningún caso de vaca loca y que los controles marchaban de forma excelente"*.

Els veïns de la petita localitat de Lanzá (A Corunya) han conegut molt bé els controls del senyor Fraga. Tracs a la empresa encarregada per la Xunta de Galícia per la recollida i posterior incineració de les vaques mortes està dipositant una muntanya de cadàvers a la antiga mina de Mesía, a prop de poble de Lanzá, propietat de la empresa Erimisa (grup industrial del ex-ministre Juan Miguel Villar Mir). Centenars de cadàvers que tenen els caps enters i que per tant no han estat sotmeses a les proves de la malaltia.

Carlos del Álamo, conseller de "Medio Ambiente" de la Xunta ha reconegut que no donen l'abast per incinerar totes les vaques mortes de més de 30 mesos.

Aquests fets han tingut lloc els primers dies del any 2001 i representen un fragant incompliment de les resolucions de la comunitat europea.

Aquest absolut menyspreu a la veritat i a la salut de la ciutadania de Fraga no és cap novetat. Tampoc ho és la fatxenderia del Ministre d'Agricultura Miguel Arias Cañete que va acusar de "alarmista" el discurs del comissari europeu de Salut i Protecció al Consumidor, David Byrne (19/12/00).

David Byrne es va expressar amb claredat: *"Estic segur de que no ens trobaríem en aquesta situació extraordinària si, per un costat, les propostes de la Comissió Europea per retirar els materials de risc haguera estat recolzada, i per altra, si la prohibició de les farines animals s'haguera respectat"(...)* *"La salut pública cal prendre-la amb serietat i sinceritat"(...)"Els Estat membres cal que garanteixin que la legislació comunitària s'apliqui i que la indústria i els ramaders la segueixin al peu de la lletra"*.

Front el continuat murmuri dels ministres d'Espanya i d'Alemanya, Byrne va fer una pausa i va exigir una declaració per escrit a tots els ministres on haurien de respondre a una pregunta: Creuen que han pres les mesures suficients en els seus respectius països per afrontar el problema de la malaltia de les vaques boges?

Jo no sé que va respondre el senyor Arias Cañete. No em cal saber-ho. Des de l'any 1995 que el ministeri de Sanitat britànic va acceptar oficialment que la malaltia de la encefalopatia espongiiforme bovina havia estat transmesa al home i que per tant era declarada com un perill per la salut, el govern espanyol no ha pres cap mesura seriosa per protegir a la ciutadania d'aquesta malaltia.

Tampoc ho va fer cap govern europeu. Ells van continuar protegint sense cap mena d'escrúpols el benefici privat.

Una prova palpable d'aquesta criminal negligència és les condicions que es troba el laboratori ubicat en la Facultat de Veterinària de Saragossa creat en 1996 on s'analitzen les mostres dels animals sospitosos i que ha estat fins ara el "Laboratori Nacional de Referència" per les encelopaties espongiformes transmissibles.

Quatre tècnics, dos becaris, una secretaria i unes instal·lacions de 20 metres quadrats és el famós Laboratori Nacional de Referència. La Universitat cedeix el local i paga als investigadors. El Ministeri d'Agricultura subvenciona amb 8 milions de pessetes al any.

El laboratori comparteix l'instrumental amb altres departaments de la Facultat com el de la unitat de Histologia i Anatomia Patològica. Una de les portes del laboratori dona accés directament al passadís proper a la cafeteria.

Si bé altres laboratoris (a León, Barcelona i Biscaia) hi col·laboren, tot el material sospitós ha estat obligat, fins ara, a ser analitzat en el laboratori de Saragossa.

El dia 23 de Novembre un escrit dirigit al Rectorat exposa els temors dels treballadors del laboratori respecte a la seguretat en el seu treball: (...) *"Per la realització del diagnòstic, les mostres se han processat utilitzant els aparells rutinaris que són generals a tot el laboratori i que són utilitzats també per la unitat de Histologia i Anatomia Patològica" (...) "Donades les especials característiques de resistència del agent de la EEB (Encelopatia Espongiforme Bovina) pot considerar-se que aquest instrumental i els diversos reactius i components poden patir contaminació, ja que no es van prendre les degudes precaucions de seguretat" (...) "Fins el dia 22 de novembre no s'ha informat d'aquest risc a les persones que treballen a la unitat i que utilitzen aquest instrumental" (...) "Quasi durant un mes s'ha estat treballant aliés aquest risc i fins avui no s'ha fet una neteja i desactivació adient del instrumental". Etc.*

El dia 27 de Novembre professors i personal de la Facultat va fer un escrit on confirmen aquesta situació i exigeixen que "es determinin les garanties necessàries per la protecció de la salut del personal de la unitat". Un notari va prendre acta del material que utilitzava el Laboratori Nacional de Referència i del instrumental que compartia amb altres departaments.

Aquesta és la situació del famós Laboratori Nacional de Referència de Saragossa.

Però el problema no es solament la falta de mitjans. Els investigadors i el veterinaris callen i participen en el engany a la ciutadania quan no expliquen amb claredat el comportament del agent patògen. Quan no expliquen que:

No poden detectar el príó en els animals vius.

No poden detectar el príó en els animals morts si aquest no han encara desenvolupat la malaltia, es a dir si no analitzen exactament el lloc del organisme on estan en latència els prions (els intestins, els ulls, el baso, la medulla, les amígdales, etc. és allà on es pensa que es poden trobar).

El test només es fiable amb l'anàlisi de la massa cerebral del animal que ha desenvolupat la malaltia. Un informe del professor Schaller, científic de

la empresa suïssa Prionics, descobridora del test reactiu, afirma que los anàlisi abans dels 30 mesos de edat poden donar un fals negatiu o induir a la confusió amb altres malalties. La Agència francesa per la Seguretat Sanitària dels Aliments ha dit que "el test per detectar la malaltia de les vaques boges no ens poden fer desestimar altres mides per identificar la malaltia, doncs, un resultat negatiu no significa que el animal estigui indemne de la ESB".

Es completament desconeguda l'edat del animal que ja pot estar contagiats. Tota la discussió sobre la realització del test a animals de 24 o 30 mesos es errònia. A França ja s'han detectat animals infectats menors de 24 mesos.

L'ingesta de pinso de farines animals (possiblement contagiats) no és l'única manera de contagi de la malaltia. Es desconeixen les possibles formes de contagi, però no es poden descartar la transmissió per la sang, per transmissió materno-fetal, per la llet, pel xerigot de la llet, etc. Està comprovat que casos de la malaltia de Creutzfeldt-Jacob es van donar pel contagi amb tractaments amb la hormona del creixement, o per trasplantes de còrnies de donants afectats per la malaltia, o per la utilització de productes provinents de grasses d'animals contagiats (cosmètics, sabons, etc.). Varis països europeus i els EEUU han prohibit transfusions de sang de ciutadans que van viure a Anglaterra durant els anys que la malaltia es va estendre. Itàlia ho va prohibir en novembre de 1999.

El govern britànic acaba d'aprovar un pressupost de milers de lliures esterlines per que els hospitals rebutgin tot el material quirúrgic emprat en les operacions doncs els mètodes d'esterilització d'aquest material no són fiables per destruir els prions.

Tot això que ells saben, és silenciats.

Els governants saben el per que cal que tot això continuï silenciats: La ciutadania no acceptaria calladament que la seva salut hagi estat posada en un risc tan gran pel benefici privat. No acceptaria calladament que lleis, governs, partits, i administracions públiques i organismes que ha de vetllar per la salut dels ciutadans hagin participat i avalat aquesta cadena de situacions que han sigut les causants de la epidèmia. Ells haurien de ser jutjats per negligència criminal.

Aquest immens engany a la ciutadania és també molt significatiu en el sector ramader. Els ramaders de Lleó, per exemple, no entenen com totes las vaques de la explotació de Aldafete de la Vega han de ser sacrificades i incinerades, i acompanyats de dones i fills barren el pas als camions del Ministeri. Els funcionaris del Ministeri callen davant les preguntes compromeses dels ramaders: "No podem contravenir la normativa comunitària", diuen, els funcionaris. Ells no poden donar explicacions del per que no poden saber que les altres vaques que acompanyaven a "Matosa" estan o no infectades. Probablement els veterinaris i els funcionaris del Ministeri tampoc estan assabentats del problema. Probablement serà un "secret d'Estat".

El dilluns 08/01/2001 la Conselleria d'Agricultura de la Xunta de Galícia va contractar a 34 veterinaris per firmar els certificats que necessiten els ramaders per portar els animals a sacrificar segons va establir un decret llei de

23 de Desembre. Amb aquest document es certifica que el animal no pateix cap de les 27 malalties que anteriors decrets havien establert. Dimarts, alguns veterinaris ja van començar a firmar alguns certificats des de les dependències locals de la Conselleria en les quatre províncies, sense examinar a la vaca ni desplaçar-se a les explotacions ramaderes. La majoria de veterinaris contractats s'han negat a fer-ho i han presentat la seva renúncia...!

Dies més tard el Ministre recomanava als veterinaris "dar un vistazo" als animals abans de firmar el certificat...!

A les 3 setmanes de fer el decret, el govern s'ha vist obligat a modificar- ho. Per eludir futures responsabilitats de les administracions el certificats han de ser firmats per un veterinari i pel responsable de la explotació ramadera. Ells volen convertir als veterinaris en buròcrates i als ramaders en veterinaris.

Probablement els governs ja tenen calculat el nombre de morts que aquesta malaltia provocarà i la rendibilitat del seu silenci que pot evitar un gran esclat de la ciutadania.

Probablement els governs ja tenen decidit el que diran. Fraga, ja ha argumentat els grans principis ètics i jurídics del seu discurs: "*Nadie está obligado a hacer cosas imposibles*", "*Sólo cabe esperar que la Providencia y el Senyor Santiago nos ayuden en esta desgracia...*" (Manuel Fraga, conferència 05/01/2001)

Probablement el senyor Fraga ja ha decidit com encapçalarà les processons religioses que demanaran a la Providència –com si encara fóssim a la Edat Mitja- que ens ajudi per superar aquesta desgràcia!

Sobre els professionals de la medicina, sobre els metges, caldria escriure llargament.

Mai a l'història de la humanitat, els homes que han posseït coneixements i tècniques per prevenir i curar les malalties han denigrat tant la seva professió com ara en la societat de la mercaderia. Ells, han privatitzat pel seu benefici privat tots els coneixements acumulats de milers d'anys i d'homes estudiosos avantpassats nostres. Ells han fet d'un diploma penjat al despatx el punt de partida d'un gran negoci on la salut dels ciutadans és absolutament secundària.

Afrontar amb serietat la salut dels ciutadans els obligaria en primer lloc a denunciar als responsables de la contaminació del aire, del aigua, dels aliments, a la fatiga del treball, a la inhabilitat de la vivenda, al estrès, a l'insatisfacció de les relacions socials, etc. Ells, la majoria, han renunciat a tot això i s'han convertit en venedors a comissió dels medicaments dels grans laboratoris farmacèutics.

Els tenen, a demés, l'únic negoci a la societat capitalista clarament sense responsabilitats legals de la feina mal feta o defectuosa. El seu Col·legi professional s'encarrega de tenir cura i "tapar" la seves negligències.

Els "intocables" que la societat capitalista també han assalariat han oblidat molt aviat el seu codi deontològic, les seves il·lusions de quan eren estudiants, la seva disponibilitat, el seu amor per la vida i per les persones humanes.

Malauradament com molts ciutadans, com molts treballadors d'altres branques del saber han anat perdent la seva dignitat com a persones i com a professionals. Ells són només negociants i nosaltres, les persones, només som mercaderies.

Ells, ara, davant d'aquesta malaltia haurien d'estar preocupats, estudiosos, i investigadors. Ells haurien d'explicar als ciutadans, a les administracions, als polítics com hauríem de prevenir la malaltia. Ens haurien d'explicar la millor manera d'afrontar-la o les limitacions de la ciència davant d'una malaltia ara per ara desconeguda, que tothom acceptaria i comprendria.
Els callen...

Els callen per que explicar tot això no és cap negoci. Callen, per que no son capaços d'afrontar-se amb el governs criminals que durant molts anys han anat dient a la ciutadania que no hi havia cap perill. Callen i esperen un nou medicament per firmar milers de receptes de les que trauran unes bones comissions.

Callen per que la ciutadania no és capaç, encara, d'exigir que faixin la seva feina amb dignitat.

El sector ramader

El sector primari de la economia (el agrícola i ramader) és el sector que ha sofert més profundament les conseqüències de les lleis de la societat dels mercaders. El benefici privat s'ha anteposat a qualsevol altre consideració d'un sector bàsic en la creació de vida i d'aliments per la humanitat. Cap societat com l'actual ha menyspreat, fins al punt de permetre la seva destrucció, aquesta font de riquesa.

A tot el món, des de les èpoques més antigues, l'home agricultor i ramader ha tret profit del treball de la terra i de la cria dels animals amb una gran dignitat. Ell, com cap altre treballador, ha estat coneixedor de les fonts que afavorien la vida, i les ha protegit i conservat. Amb unes u altres tècniques ho ha estan fet així des de sempre.

L'economia de mercat mai ha afavorit el treball creador dels homes, però el liberalisme econòmic que impera en la societat actual està portant la destrucció de la producció agrícola i ramadera fins a les últimes conseqüències.

No puc fer en aquest pamflet un anàlisi exhaustiu de la problemàtica del sector, però si voldria explicar uns esdeveniments propers que he viscut en terres gironines i que podríem fer extensives a una gran part dels països de la Europa comunitària. Esdeveniments que han tingut lloc en poques dècades i que serveixen molt bé per comprendre com ha arribat el problema de les "vaques boges".

Una gran part del agricultor i ramader gironí tenia enfocada la seva activitat en la explotació de vaques per la producció de llet. Petites o mitjanes explotacions familiars eren molt abundoses arreu. El nombre de vaques depenia del nombre de vessanes de terra de conreu que tenia la explotació. Els farratges, els ensijats i el gra (ordi, civada, blat, blat de moro, faves, etc.) de les terres de conreu es feien servir per alimentar al bestiar. Uns petits brots de cugula als conreus, un camí deixat, un bosc brut, una font d'aigua malmesa, un bestiar mal portat... eren un descrèdit pel pagès.

El gra era portat al molí més proper on el ramader afegia altres productes que ell no tenia (sals minerals, oligoelements, vitamines, etc.) per fer una "farinada" que seria l'aporta complementari dels seus farratges per l'alimentació de les seves vaques. Feia anys que la "munyida" a mà va estar substituïda per un sistema mecànic net i bastant senzill: un petit depressor, un polsador, 4 munyidores i una cantina d'acer inoxidable. Una nevera de fred d'aigua on es submergien les cantines de llet de la munyida del vespre era suficient per conservar- la fins l'endemà que era recollida per la central lletera. La reposició de vaques es feia també d'una manera senzilla i efectiva: de la millor vaca del estable es guardava la seva cria -femella que reposaria la vaca més vella o menys productora de llet. D'aquesta manera tan senzilla, durant molts anys, els ramaders han ajudat a fer una "selecció natural" de la cabanya lletera del país: vaques fortes, aclimatades, i bones productores de llet i de vedells de qualitat. A Girona fa molts anys que es practica l'inseminació artificial.

El ramader gironí, com tots el ramaders, no ha estat mai gaire predisposat als medicaments, però ha complert sempre amb les normatives que els mals serveis oficials els han obligat. El veterinari de tota la vida, del poble o de la cooperativa, ha fet un seguiment del seu bestiar.

Tot això en un parell de dècades ha anat canviant profundament. Les lleis inexorables "del mercat" les han destruït. Aquestes lleis, que en nom d'una malentesa modernitat, han portat als ramaders a la ruïna i als ciutadans consumidors a una situació de degradació dels aliments i a un perill greu per la seva salut, han portat al enriquiment de intermediaris, d'escorxadors, d'indústries càrniques i transformadores, de fàbriques de pinso i de laboratoris veterinaris. El benefici privat a costa de la salut dels ciutadans.

Ha sigut una immensa bestiesa la formulació dels pinsos per animals que han fet tots els fabricants per augmentar el seus beneficis privats. Els fabricants han desestimat una extensa quantitat d'elements naturals molts rics en proteïnes. La soja, la torta resultant de l'extracció d'olis de llavors, el gira-sol, la colza, les proteginoses (faves, pèsols, fabó, llubins, etc.), les lleguminoses (llenties, cigrons, veces, erbs, etc.) i els farratges deshidratats (de userda, raigrasos, etc.). Programadors i economistes assentats davant d'ordinadors han comprat qualsevol merda (fins i tot excrements de gallina i plomes) per fer els pinsos. Els preus a les borses de tot el món han dictat el tipus de productes que calia fer servir. El "mercat" ha manat per sobre la salut de les persones.

Les companyies lleteres van començar a espaiar la recollida de la llet i el ramader es va veure obligat a comprar un tanc refrigerador de llet. Després

van establir uns barems nous pel pagament de la llet: La llet ja no es pagaria per litres produïts sinó per la quantitat de la grassa, les proteïnes i la bacterologia. La diferència del preu podia ser molt gran.

Ni l'alimentació que donaven ni el tipus de cabanya que tenien ni el sistema de munyida, permetien fer front a la nova situació. Llavors van aparèixer els buiracs!

Es varen construir noves sales de munyida més modernes. Es varen comprar vaques d'alta productivitat lletera provinents de cabanyes europees "seleccionades i amb historials generalògics". Es va abandonar la "farinada" per complementar la alimentació tradicional amb pinsos "d'alta qualitat grassa i proteïna". Es va acomiadar al veterinari de tota la vida i es van acceptar als veterinaris gratuïts de les empreses lleteres, de les fàbriques de pinso o dels laboratoris farmacèutics. La carrera de la "productivitat", del "augment de la productivitat" ja havia començat inevitablement en el sector. Més quan els costos de producció augmentaven considerablement (maquinària, gas-oil, instal·lacions, etc.) i el preu de venda dels productes de la pagesia estaven estancats des de feia molts anys.

Les vaques frisoses, el pinsos medicamentats i fabricats amb farines animals, les hormones pel creixement i pel augment de la producció lletera, la cria d'animals de granja (en règim especial de conveni amb grans empreses) etc. han acompanyat la ruïna i la degradació del sector.

Els còctels d'hormones i corticoides han estat oferts als ramaders per "tècnics" dels grans laboratoris com la solució als seus mals. La somatotropina, legal als EEUU, ha circulat sense control. (La somatotropina es una hormona que els animals produeixen en les pituitaries. La somatotropina sintètica que fabrica la empresa nord-americana MONSANTO, injectada subcutàneament fa augmentar un 25% la producció anual de llet d'una vaca).

Obligats a un rendiment o a un tems d'engreix absolutament antinatural, els animals malaltegen amb molta més facilitat i cal llavors atribolarlos de medicaments i antibiòtics que acaben finalment al organisme dels consumidors.

I per acabar: les quotes lleteres

Quan molts ramaders han posat al dia i "modernitzat" les seves instal·lacions, han comprat bestiar nou, han comprat nova maquinària, han canviat les tècniques d'alimentació, han atabalat al seus animals amb vacunes, antibiòtics, hormones etc. arriscant i hipotecant a vegades per fer les inversions un patrimoni de antigues generacions, aleshores els nostres governants decideixen que la llet l'hem de comprar d'altres indrets i que cal per tant establir "quotes" per limitar la producció autòctona!

Mentre milions de persones al món es moren de gana, el pagès, el fructicultor, o el ramader han de deixar de produir per unes irracionals lleis del mercat. Han de tirar a vegades part de la seva producció per no anar a la ruïna. Com es possible que la humanitat accepti aquest estat de coses? Com es

possible que els defensors de aquesta economia de mercat continuïn lloant lesmaravelles del liberalisme?

Mentre els rius, els acuífers, les fonts, etc. de la conca del Tordera, per exemple, van desapareixen, les embotelladores del Montseny se estan enriquint. Quan més escassa sigui l'aigua, més pujarà el preu de l'aigua embotellada i més benefici privat tindran les empreses. És la llei del mercat: la destrucció d'un patrimoni col·lectiu per afavorir un gran negoci privat.

No hi ha cap mena de dubte que la humanitat tornarà a donar valor de us als productes que fabriquem pel benefici de la comunitat i tornarà a considerar el treball com la primera activitat creadora dels homes. Fins llavors, no ens hauríem de considerar encara com una espècie pertanyent al homo sapiens.

La espècie humana no es pot considerar com a tal mentre permeti la mort de milers de persones de fam al mateix temps que la seva producció d'aliments sigui malbaratada. Mentre una simple sulfamida no arribi a temps per salvar la vida d'un infant. Mentre els negocis d'uns criminals posi en perill durant 4000 anys la vida dels éssers humans, i de les espècies en una ampla zona bombardejada del Planeta (Iugoslàvia).

La malaltia de les vaques boges representa una gran fallida pel sector ramader. Probablement serà una fallida irreversible pel petits productors.

El diari "EL PUNT"

Sé perfectament que els grans poders econòmics, els governs i les administracions controlen els mitjans d'informació. Una gran tirania privada els ha convertit en gegantesques màquines de submissió i control del pensament de la ciutadania. Moltes veus ho denuncien a tot el món. Ignasi Ramonet ho ha fet en el seu darrer llibre "La Golosina virtual" i també ho fa habitualment des de les pàgines de "Le Monde Diplomatic".

Sé perfectament també que molts professionals de la informació intenten resistir a les polítiques de mentides, de confusions i de tergiversacions de realitat que practiquen els grans mitjans d'informació.

Però, ara jo voldria parlar només del diari que tinc proper, el diari de les Comarques gironines: El "PUNT DIARI".

Des de fa molt mesos aquest diari no ha donat pràcticament cap mena d'informació sobre la malaltia de les vaques boges. El seu competidor, el "Diari de Girona", poc menys.

Com es possible que no hagi donat cap informació d'una malaltia que ha tingut reunits en caràcter urgent i pràcticament permanent als responsables d'Agricultura i de Sanitat dels països de la comunitat europea?

Com es possible que no hagi informat d'una malaltia que pot posar en risc a milions de ciutadans?

Com es possible que no hagi informat de les mides que ha pres la Comunitat per fer front a la malaltia?

Com s'explica que no hagi tingut en conta, fins i tot a nivell econòmic, les greus repercussions que a les Comarques gironines, als agricultors, als

ramaders, a les indústries transformadores, etc. pot tenir aquest greu problema?

Què han fet vostès, senyors Joan Vall, Jordi Grau, Miquel Riera, Anna Maria Ribes i demés treballadors i periodistes del PUNT DIARI del seu codi deontològic? Fins a on han degradat la seva professió?

No es poden excusar amb el desconeixement de la qüestió.

Jo els hi voldria dir que un ciutadà amb pocs mitjans, que no coneix gaires fons d'informació, que malauradament no es cap especialista en biologia, medicina o veterinària, ha trobat milers de documents, d'estudis, d'informes científics sobre la qüestió. A Internet, al Ciberpais, a la revista "Nature", a publicacions, diaris i revistes estrangeres es poden trobar milers d'informacions.

No es poden excusar amb la "ponderació" per evitar la "alarma social". Si la ponderació es engany i desinformació, llavors, la ciutadania necessita alarmistes!

Vostès han comès una gran infàmia. Més aviat o més tard la ciutadania els hi demanarà explicacions. Els hi preguntarà quines pressions han rebut i de qui per haver callat tant descaradament. I posaran en dubte la seva honradesa professional i humana. Vostès necessiten llegir més sovint al seu company Eduardo Haro:

"Un compañero, muy estimado por mí, advierte contra las alarmas. Tiene razón: él practica un periodismo ponderado y medido, irreprochable. Yo estoy en la otra esquina: en la de quienes creen que estamos para advertir riesgos y, sobre todo, contra la tendencia de ocultar la información por la autoridad a la que fastidia personal o patrióticamente." (...) "Más tarde, durante el régimen de Franco, ví que mentía todo aquel que tenía un atisbo de poder, desde el propio Franco hasta Poli, el camisa vieja del periódico, y que nosotros los periodistas asumíamos las mentiras de todos por un módico salario. Pero era algo normal: todos lo sabíamos, el lector también, y Franco: como con las novelas, esas mentiras dejan de serlo para convertirse en ficción. Un género. Entonces adquirí una fe profesional en la primera noticia: la que saltaba de pronto. La segunda ya estaba amañada desde la misma fuente y sufría sucesivos retoques y desmentidos hasta hacerla irreconocible. Por eso soy partidario de sembrar una alarma prudente y sana. No querría nunca que nadie muriese de locura de vaca porque mi periódico o mi radio le dijese que no había riesgo. Ni que alguien se pegase el tiro del burgués arruinado porque se le ocultara que la Bolsa puede ir mal". (Retalls de la tira, publicada el 08/01/2001 pel diari "EL PAIS", de Eduardo Haro Tecglen).

Enganys i mentides una darrera l'altre

Les administracions de les comunitats autonòmiques no donant l'abast per intentar tapar un allau de problemes, de contradiccions i d'incompliments d'una normativa que no poden aplicar. Tot això, a més, amb una gran espasa de Democles sobre el seu cap: Que la Ministra Villalobos no s'en vagi de la llengua!

Ella, hauria d'haver callat per no posar en perill els grans interessos econòmics del sector càrnic.

Però ella i el govern sap de sobre que tan les columnes vertebrals com els "chuletones" estan prohibits al Regne Unit, a França i a Portugal i que Itàlia ha deixat d'importar "chuletones" francesos.

La Organització Mundial de la Salut (OMS) ha definit clarament les categories de risc. La Categoria 4 correspon a la "infectivitat no detectable", es a dir tots els materials específics de risc on actualment la ciència no es capaç de detectar si estan o no infectats pels prions.

Tots els materials de la Categoria 1 i alguns de la Categoria 2 han de ser destruïts: cervell, mèdula espinal, ulls, baso, amígdales, i intestins. Són materials específics de risc (MER).

Un d'aquest incompliment de la normativa més fragant ha estat el transport de vaques mortes (i altres residus) provinents de Galícia a la empresa Grefacsa de Sant Joan Les Fonts (La Garrotxa) per ser convertides en farines.

La foto de portada del "Diari de Girona" del dimecres 10 de gener es una prova clara que les vaques mortes han arribat senceres (amb el cap i amb els intestins) i que per tant no els hi ha estat aplicat el test de la Encelopatia Spongiforme.

La normativa de la Comunitat Europea no en deixa cap mena de dubte: A partir del 1 de gener seran sotmeses a la prova de detecció del prió tots el bòvids més grans de 30 mesos "en risc". Es considera animals "en risc" els malalts de qualsevol mal, els sacrificats d'urgència, i els morts a la granja.

Quan els animals major de 30 mesos moren a una explotació ramadera son considerats "animals en risc". Convertir en farines a "animals en risc" vol dir produir "farines en risc". Les "farines en risc" cal incinerar-les. Llençar-les a un abocador es molt perillós.

Els processos de convertir els animals en farines (tritració i esterilització per calor de 130 graus i pressió de 3 atmosferes durant 20 minuts) no destrueix els prions. Per tant si els animals estan infectats les farines resultaran també infectades.

És evident que si aquest procés destrueix els prions de la malaltia no hauria cap problema en la fabricacio de pinsos amb farines animals (la seva ingesta no seria transmissora de la malaltia).

Els pinsos amb farines animals tenen entre el 10% i el 15% màxim d'aquestes farines. Per tant es evident també que en cas d'estar infectades son molt més perilloses les farines animals que els pinsos produïts amb farines animals.

Si els pinsos amb farines animals han de ser incinerats (a les cimenteres, a més de 800 graus de temperatura, ara resulta que les farines poden ser llançades a abocadors!

Quina

besties!

Voleu dir que els bojos no són els nostres polítics?

Vuit plantes estan autoritzades a Catalunya per convertir els cadàvers i les restes animals en farines: Grefacsa, Frigorífics Esteve Riera (Vall d'en Bas), Hijos de Canuto Vila (Les Franqueses), Proteïnes

y Grasas Gimeno (Sant Boi), Prograsa (Barcelona), Echevarría Hnos (Lleida) i APC (Granollers). Aquestes vuit plantes transformen anualment en farines quasi mig milió de tones de cadàvers i restes animals procedents dels escorxadors. De moment quatre abocadors (diuen "controlats") es faran càrrec d'una part d'aquestes farines: Vacarisses, Palautordera, Reus i Hostalets de Pierola.

Mentre, a Astúries, Comerça una empresa encarregada de la Gestió dels Residus Sòlids pel govern asturià, està enterrant als animals que moren en les granges en fosses habilitades en les pròpies instal·lacions de la empresa. El Conseller del "Medio Ambiente" de la Comunitat diu que "es una inhumació en vertedero controlado y sin vertido alguno al exterior"!

No hi dubte que els polítics i les empreses que gestionaran la recollida dels animals, les inhumacions, les incineracions, el magatzematge de pinsos, el processament dels MER, els verteders, etc. etc. faran darrera aquesta situació caòtica grans negocis. La corrupció de l'administració, que avalarà aquest negoci privat, tindrà com sempre una bona coartada: "hem actuat pel bé de la comunitat".

No tenen encara test, no tenen laboratoris, no tenen tècnics preparats, no saben on emmagatzemar els pinsos ni les farines, no saben com destruir els materials de risc, les cimiteres encara no han adaptat els seus forns,... no saben encara quin control cal fer amb les tonades de grasses animals que es fan servir per mil productes quotidians com pastissos, galetes, menjars preparats, productes de cosmètica, sabons, menjar per a mascotes, etc... Però si poden entabanar a la ciutadania amb un spot publicitari a la televisió per que el consum de carn no s'aturi. Durant 12 anys van fer això mateix a la Gran Bretanya!

Nous casos de la malaltia van sortir a tota Europa en països que havien declarat no tenir el problema. A tots ells, els cridaners ministres asseguren a la ciutadania que tot està controlat i que no tenim cap perill. A vegades, però, ells mateixos declaren que "no posarien la mà al foc" (cas del ministre italià, Pecorano Scanio). L'amic El Roto ho explica clarament: ¡No habría vacas locas si no las analizasen!

Apareixen animals morts sense cap a Huelva, els enterren sense control a Las Navas del Marqués (R'vila), no les incineren a Rebisa (Castella-Lleó), la famosa incineradora Sugasa (Orense) només té llicència per fabricar cuir i grasses animals, i Grefacsa fabrica farines d'animals "en risc" i no ens diu on van a parar les grasses resultants, etc.

Els problemes de la ciutadania no poden estar en mans dels governs, dels polítics o de les administracions que només estan preocupades pel benefici dels grans poders econòmics. Ni la investigació, ni la ciència pot estar a les seves mans: Els investigadors i el laboratoris han perdut molts anys darrera la recerca de les primeres hipòtesi sobre els virus com a causant de la malaltia. És clar, virus vol dir vacuna, i vacuna vol dir negoci i negoci vol dir benefici. Aleshores, apa! a buscar virus. Quan no han trobat virus han buscat viroides, i quan no han trobat viroides han buscat "virus no convencionales". El benefici privat és un gran destorb pel desenvolupament de l'investigació.

Actualment la humanitat té al seu abast immenses possibilitats de solucionar el problema de les "vaques boges" i tots els problemes de primera necessitat que tenim plantejats. Aquests problemes es poden resoldre per tots el habitants del planeta. Ni la fam, ni la falta d'aigua, ni la possibilitat d'accedir als mitjans de comunicació, a la energia, a la educació, a la sanitat, etc. haurien de ser problemes de difícil solució.

Cal que la ciutadania es disposi a prendre a les seves mans la seva resolució donant l'esquena a governs, fronteres i màfies econòmiques que ho impedeixen. No tenim altra alternativa.

Actualment tenim grans mitjans per posar l'ajut necessari a qualsevol racó del món, per recolzar a pobles i a col·lectivitats, per ajudar a sectors (com ara al ramader) que estan en dificultats. Cal però que la societat consideri el HOME, la terra, les espècies, l'aigua, la vida... com riqueses no comercials, i pel benefici col·lectiu.

L'economia de mercat ens porta inevitablement pel camí contrari.

La continuïtat de la vida en el Planeta ho fa necessari: es temps de revolta!

Josep (Gener 2001)